

ZASADY PUNKTACJI

Wszystkie dyscypliny sportu można ogólnie podzielić na wymierne i arbitralne. W dyscyplinach wymiernych liczy się tylko mierzalny wynik. Przykładem takiej dyscypliny są choćby wszelkie biegi - nie liczy się sposób, w jaki sprinter biegnie (byłoby nie popełnił fałstartu ani nie przekroczył linii swojego toru), lecz obiektywnie zmierzony czas, w jakim pokonał dystans. W dyscyplinach arbitralnych trudno wręcz powiedzieć, co dokładnie miałyby być mierzone, dlatego o uplasowaniu zawodników decydują jurorzy, przyznając noty. Nie są one oczywiście w pełni dowolne - jest ściśle określone, za jakie uchybienia należy odjąć ile punktów. Przykładem takiej dyscypliny jest łyżwiarstwo figurowe lub gimnastyka sportowa, gdzie wynik zawodnika to wyłącznie nota sędziowska.

Dyscyplinom arbitralnym zarzuca się często, że pozostawione jest w nich wiele miejsca na stronniczość. Często nie ma jednak alternatywy wobec systemu not właśnie z powodu niemierzalności wykonania. Nieuczciwości zapobiega się chociażby przez powoływanie kilku sędziów z różnych krajów (by nie mogli wspierać reprezentantów jednego kraju) czy odrzucanie not skrajnych.

Skoki narciarskie są dyscypliną jednocześnie wymierną i arbitralną. Odległość uzyskiwana przez skoczka nie podlega wątpliwościom, zwłaszcza jeśli mierzona jest elektronicznie (jest to obowiązkowe w zawodach najwyższej rangi). Jednocześnie przyznawane są jednak noty sędziowskie za styl skoku. Bywa to krytykowane (krytyka nasila się zwłaszcza po przykładach stronniczości sędziów...), jednak tutaj też trudno znaleźć alternatywę.

SKOKI NARCIARSKIE

Zawody Pucharu Świata składają się na ogół z dwóch serii skoków. W pierwszej z nich startuje pięćdziesięciu skoczków, którzy zajęli najlepsze miejsca w serii kwalifikacyjnej. Jednak piętnastu zawodników zajmujących najlepsze miejsca w klasyfikacji Pucharu Świata nie musi uczestniczyć w kwalifikacji mając zapewniony start w konkursie. Czyli pozostali skoczkowie, aby zakwalifikować się do konkursu muszą być w pierwszej 35-tce. Jeśli z jakichś powodów (np. duży wiatr) drugi skok nie odbędzie się, to punkty otrzymuje trzydziestu najlepszych zawodników z pierwszej serii. Aby konkurs był ważny, musi się odbyć przynajmniej jedna seria skoków, w której wystartują wszyscy zakwalifikowani do konkursu zawodnicy.

Oprócz konkursów indywidualnych rozgrywane są także drużynowe konkursy skoków. Drużyna składa się z czterech zawodników, którzy oddają po dwa skoki. Najpierw skaczą wszyscy zawodnicy zgłoszeni jako pierwsi w swoich drużynach, później skaczą drudzy zawodnicy itd. Następnie odbywa się druga seria na identycznych, jak pierwsza, zasadach. Do niedawna w punktacji ogólnej uwzględniano wyniki trzech najlepszych zawodników w drużynie. Od roku bodajże 1998 uwzględnia się wyniki wszystkich czterech zawodników. Pierwszy drużynowy konkurs skoków rozegrano w roku 1988 na olimpiadzie w Calgary w Kanadzie.

W Turnieju Czterech Skocznici, aby przejść do rundy finałowej (30 zawodników) zawodnicy skaczą w parach tzn. 1 z 50, 2 z 49, 3 z 48 itp. Zwycięzcy par + 5 przegranych z najlepszymi notami wchodzi do finałowej trzydziestki. W drugiej serii zawodów bierze udział 30 zawodników, którzy zajęli najlepsze miejsca w pierwszej serii. Zawodnicy biorący udział w serii finałowej otrzymują, po zakończeniu konkursu punkty Pucharu Świata. Punktacja w samym Turnieju Czterech Skocznici to po prostu suma wszystkich pkt. zdobytych podczas czterech turniejów.

Punktacja zawodów rozgrywanych na Mistrzostwach Świata, Olimpiadzie zimowej, oraz w krajowych mistrzostwach nie jest wliczana do klasyfikacji generalnej Pucharu Świata.

Punktacja Pucharu Świata			
miejsce	punkty PŚ	miejsce	punkty PŚ
1	100	16	15
2	80	17	14
3	60	18	13

4	50	19	12
5	45	20	11
6	40	21	10
7	36	22	9
8	32	23	8
9	29	24	7
10	26	25	6
11	24	26	5
12	22	27	4
13	20	28	3
14	18	29	2
15	16	30	1

Zawody drużynowe też posiadają swoją punktację. Oprócz sezonu 2000/01. w którym FIS eksperymentowała, normalna punktacja drużynowa polega na podliczeniu sumy wszystkich punktów PŚ skoczków z danego kraju dodając do tego punkty przyznane za osiągnięcia w konkursie drużynowym.

Punktacja drużynowa	
miejsce	punkty
1	400
2	350
3	300
4	250
5	200
6	150
7	100
8	50

Odległość a nota punktowa

Po zmierzeniu odległości skoku liczy się jego długość od punktu "K" - punkt konstrukcyjny = 60 pkt. w klasyfikacji. Do noty łącznej wlicza się notę za długość skoku i styl. Za każdy metr dalej lub bliżej od punktu "K" otrzymuje +1,8 lub 1,8 pkt. na dużej skoczni K120, a +2,0 lub -2,0 na mniejszych skoczniach (mamucie o punkcie "K185" 1.2 pkt). Do tego dodaje się notę za styl, przyznaną przez 5 sędziów (2 skrajne noty są odrzucane - skala 0 - 20 pkt - a 3 pozostałe dodaje się do ogólnej punktacji zawodnika).

Według obowiązujących od kilkudziesięciu lat przepisów, w konkursach skoków narciarskich sędziuje pięcioro arbitrów (użycie formy "pięcioro" wynika nie tylko z mojego feminizmu, ale i z tego, że istotnie zdarzają się sędzie, nie tylko sędziowie). Przyznają oni noty w skali od zera do dwudziestu (jeden "stopień" to pół punktu). Dwie skrajne noty (czyli najwyższa i najniższa) są odrzucane, pozostałe dodaje się do noty za odległość.

W skokach narciarskich przyjmuje się zasadę odejmowania punktów od noty idealnej za uchybienia wobec wzoru skoku doskonałego (nie jest to regułą absolutną - istnieją dyscypliny, w których dodaje się punkty za wykonanie pewnych elementów). Jaki jest skok doskonały? Obie narty powinny być prowadzone pod jednakowym kątem w stosunku do ciała zawodnika (zauważmy, że nie wyklucza to stylu równoległego. Nie został on wbrew istniejącym opiniom odrzucony, lecz po prostu całkowicie wyszedł z użycia jako mniej efektywny). Sylwetka powinna być stabilna, nogi wyprostowane, ręce mają przylegać do ciała. Bardzo ważnym elementem jest lądowanie. Skoczek powinien wylądować tzw. telemarkiem (nazwa pochodzi od norweskiej prowincji uchodzącej za kolebkę skoków). Jedna noga powinna być wysunięta do przodu na odległość nie przekraczającą długości buta. Podudzie powinno być ustawione równoległe do podłoża. Zawodnik powinien pochylić się lekko przy lądowaniu. W takiej pozycji ma przejechać ok. 15 metrów, podnosząc się i zbliżając nogi stopniowo. Rozstawienie nart nie powinno przekraczać dwukrotnej szerokości narty. Idealne lądowanie jest przy tym wszystkim stabilne, bez choćby lekkiego zachwiania, co - przyznajmy - nieczęsto się zdarza. Telemark jest nie tylko eleganckim sposobem lądowania, jest także techniką bezpieczną. Przystaje nią jednak być przy skokach bardzo dalekich - tam tylko lądowanie na dwie nogi pozwala uchronić się przed upadkiem. Za błędy w fazie lotu jeden sędzia może odjąć maksymalnie 5 punktów, w tym 1,5 pkt. za nieodpowiednią sylwetkę, 1,5 pkt. za złe prowadzenie nart i po jednym punkcie za niecałkowicie wyprostowanie nóg i niesymetryczne ułożenie ramion (także za tzw. niespokojny lot, czyli sterowanie rękoma w czasie lotu,

czego często nie sposób uniknąć). Najwięcej punktów można stracić za błędy w fazie lądowania i odjazdu - za nieodpowiednie lądowanie do 4 pkt., za upadek aż 10 pkt. Lądowanie bez telemarku kosztuje zawodnika utratę 2 pkt., "niezdecydowanie" - 0,5 pkt., zbyt szerokie ustawienie nart - 0,5 pkt. Za lądowanie niedoskonałe, ale z telemarkiem można odjąć do 1,5 pkt. Całkowity upadek oznacza utratę 10 pkt., ale są też stopnie pośrednie. Przykucnięcie z dotknięciem nart siedzeniem powoduje utratę aż 8 pkt., dotknięcie podłoża obydwoma rękoma 6-8 pkt., podparcie jedną ręką 2-4 pkt. Punkty odejmowane są tylko za upadek przed tzw. granicą upadków, zachowanie skoczka na wybiegu nie interesuje sędziów. Bywają przypadki problematyczne, jak choćby podczas zawodów Pucharu Świata w lotach narciarskich z Oberstdorfie, gdzie wskutek bardzo złego przygotowania skoczni zawodnicy wywracali się wyjątkowo często, nieraz wręcz na linii upadków, przez co dostawali od niektórych sędziów noty mocno obniżone, od innych przeciętne.

Noty "20" widuje się rzadko, normą jest doszukiwanie się drobnych uchybień. Na pewno nie jest to pozbawione zalet - przez to ta nota, a zwłaszcza niesamowite pięć dwudziestek otoczone są "nabożną czcią". Po raz pierwszy w historii taką "notę marzeń" dostał Toni Innauer podczas Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Innsbrucku (1976), w szczytym gronie "stylistów doskonałych" jest także Kazuyoshi Funaki.

Odległość a nota punktowa

Po zmierzeniu odległości skoku liczy się jego długość od punktu "K". Punkt konstrukcyjny "K" = 60 pkt na skoczni normalnej, a 120 pkt na mamuciej. Do noty łącznej wlicza się notę za długość skoku i za styl. Za każdy metr dalej lub bliżej od punktu "K" otrzymuje się odpowiednio: +1,8 lub -1,8 pkt. na dużej skoczni K120, a +2,0 lub -2,0 na normalnej i mniejszych skoczniach (mamucie o punkcie "K185" mają punktację 1,2 pkt). Do tego dodaje się notę za styl, przyznaną przez 5 sędziów (z pięciu not 2 skrajne są odrzucane - skala 0 - 20 pkt. Tylko 3 pozostałe dodaje się do ogólnej punktacji zawodnika, czyli do punktacji za odległość).

Przykład 1: punkt "K" = 185 m (mamucia skocznia) odległość = 200,0 m noty: 17,5 , 18,0 , 16,5 , 17,0 , 17,5
noty za odległość: 120 pkt + (+1,8 * 1,2) + 17,5 + 17,0 + 17,5 = 190,0 pkt

Przykład 2: punkt "K" = 120 m (duża skocznia) odległość = 121,5 m noty: 18,0 , 17,5 , 18,0 , 18,5 , 19,5
noty za odległość: 60 pkt + (1,5 * 1,8) + 18 + 18 + 18,5 = 117,2 pkt

Przykład 3: dane: punkt "K" = 90 m (normalna skocznia) odległość = 85,0 m noty: 18,0 , 17,5 , 17,0 , 17,0 , 17,5
noty za odległość: 60 pkt + (-1,5 * 2,0) + 17,5 + 17 + 17,5 = 102,0 pkt

ZASADY PUNKTACJI W TENISIE ZIEMNYM (WG ATP)

Punkty ATP Champions Race bazują na znaczeniu każdego turnieju pod względem prestiżu, drabinki turniejowej i nagród pieniężnych. Te turnieje składają się z cyklu turniejów: Wielkiego Szlema, Tennis Masters Cup, Tennis Masters Series, International Series Gold, International Series. Punkty ATP Champions Race przyznawane są tylko za mecze singlowe rozgrywane na turniejach zaliczanych do ATP Champions Race. Podczas gdy nie ma turniejów ATP CR punkty przyznawane są za mecze rozegrane w Pucharze Davisa, Challengerach, turniejach satelitarnych (Satellite) lub w turniejach Future. Podobnie liczba punktów dostępna dla każdego zawodnika w turniejach uzależniona jest od poziomu gry. Pozycja zawodnika w ATP CR bazuje na jego rezultatach z 4 turniejów Wielkiego Szlema, 9 turniejów Tennis Masters Series i 5 najlepszych występów z serii International Series Gold i International Series. Zawodnik który zakwalifikował się do Tennis Masters Cup zabiera ze sobą wszystkie punkty zdobyte wcześniej.

Oznaczenia:

W = Zwycięzca

F = Finalista

SF = Półfinalista

QF = Ćwierćfinalista

R 16 = Przegrany w ostatniej 16

R 32 = Przegrany w ostatniej 32

R 64 = Przegrany w ostatniej 64

R 128 = Przegrany w ostatniej 128

ADQ = dodatkowe za rundę kwalifikacyjną

TFC = Pula nagród

Grand Slam

Turnieje Wielkiego Szlema cechuje największa liczba zawodników, drabinka turniejowa liczy 128 zawodników. Mimo że te cztery turnieje nie są zaliczane do turniejów ATP, są najlepiej punktowane w ATP CR. Turnieje Wielkiego Szlema składają się z : Australian Open, Roland Garros, Wimbledon, US Open.

W: 200

F: 140

SF: 90

QF: 50

R16: 30

R32: 15

R64: 7

R128: 1

ADQ: 3

Tennis Masters Cup

Tennis Masters Cup to turniej kończący prezentujący 8 najlepszych zawodników z minionego sezonu, cechą jest nietypowa eliminacja. Dwie grupy składające się z 4 uczestników, następują eliminacje, półfinały, finały. Niepokonany zwycięzca tego turnieju inkasuje 150 pkt.

W: 50

SF: 40

RRW: 20 za każdy wygrany mecz

Tennis Masters Series

Tennis Masters Series jest najbardziej prestiżową serią 9 turniejów. Te imprezy różnią się pod względem liczby zawodników i puli nagród. Największym turniejem jest Ericsson Open Miami - 96 zawodników i puli nagród \$ 3, 4 miliona. Pozostałe turnieje masters posiadają w puli \$ 2, 95 miliona i drabinkę liczącą 64 zawodników z wyjątkiem halowych turniejów Stuttgart i Paryż - obydwa liczą po 48 zawodników. Kolejność tych turniejów jest następująca: Indian Wells, Ericsson Open Miami, Monte Carlo, Rome, Hamburg, Canada (rozgrywany w Montrealu lub w Toronto - w 2001 roku w Montrealu), Cincinnati, Stuttgart, Paryż.

W: 100

F: 70

SF: 45

QF: 25

R16: 15

R32: 7

R 64: 1 (3)

R128: (1)

ADQ: 3, lub 1 pkt tylko wtedy gdy drabinka turniejowa jest większa niż 64

International Series Gold

Turniejów tych 11 w 2001r. Pula nagród poszczególnych imprez waha się między \$ 800, 000 a \$ 1, 000, 000. Zawodnicy zaliczają swoich 5 najlepszych występów z International Series Gold i International Series.TFC: \$1,000,000 USD

W: 60

F: 42

SF: 27

QF: 15

R16: 5

R32: 3

R64: 1

ADQ: 2, lub 1 pkt tylko wtedy gdy drabinka turniejowa jest większa niż 32TFC: \$800,000 USD

W: 50

F: 35

SF: 22

QF: 12

R16: 5

R32: 3

R64: 1

ADQ: 2, lub 1 pkt tylko wtedy gdy drabinka turniejowa jest większa niż 32

International Series

Turniejów tych jest 45 w 2001r. Pula nagród poszczególnych imprez waha się między \$ 400, 000 a \$ 1, 000, 000. Turnieje z serii International Series rozpoczynają sezon ATP CR 2001, w pierwszym tygodniu rozgrywane są turnieje w Doha Adelajdzie i Chennai.TFC: \$1,000,000 USD

W: 50

F: 35

SF: 22

QF: 12

R16: 5

R32: 3

R64: 1

ADQ: 2, lub 1 pkt tylko wtedy gdy drabinka turniejowa jest większa niż 32

TFC: \$800,000 USD

W: 45

F: 31

SF: 20

QF: 11

R16: 4

R32: 2

R64: 1

ADQ: 2, lub 1 pkt tylko wtedy gdy drabinka turniejowa jest większa niż 32

TFC: \$600,000 USD

W: 40

F: 28

SF: 18

QF: 10

R16: 3

R32: 1

ADQ: 1

TFC: \$400,000 USD

W: 35

F: 24

SF: 15

QF: 8

R16: 3

R32: 1

ADQ: 1

ZAWODY NA ORIENTACJĘ PTTK

1. W turystycznych imprezach na orientację zwycięża uczestnik lub zespół, który za pokonanie trasy uzyskał najmniejszą liczbę punktów karnych.
2. Punkty karne uzyskuje się za:
  - a) brak potwierdzenia punktu kontrolnego PK naniesionego na mapę przez organizatora 90 pkt.
  - b) brak potwierdzenia punktu kontrolnego PK nie naniesionego na mapę przez organizatora (w tym PK z linii obowiązkowego przebycia LOP, obszaru i zadania lokalizacyjnego) 60 pkt.
  - c) potwierdzenie punktu mylnego PM 30 pkt.
  - d) zmianę kolejności potwierdzeń PK (za każdą zmianę) 30 pkt.
  - e) pozostawienie na karcie startowej wolnego pola zamiast kolejnego potwierdzenia punktu kontrolnego 30 pkt.
  - f) potwierdzenie punktu stowarzyszonego (PS) do punktu kontrolnego (PK), naniesionego przez organizatora na mapę wzorcową 25 pkt.
potwierdzenie punktu stowarzyszonego (PS) do punktu kontrolnego (PK) nienaniesionego przez organizatora na mapę wzorcową, PK z zadania lokalizacyjnego, a także PS do całej linii 15 pkt. obowiązkowego przebycia LOP i całego obszaru
  - g) 15 pkt.
  - h) zły opis punktu kontrolnego 10 pkt.
  - i) każdą zmianę potwierdzenia punktu kontrolnego (PK) lub punktu stowarzyszonego (PS) 10 pkt.
  - j) każdą rozpoczętą minutę limitu spóźnień 1 pkt.
  - k) każdą rozpoczętą minutę spóźnień po przekroczeniu limitu spóźnień 10 pkt.
  - l) błędne wykonanie zadania specjalnego lub jego niewykonanie 10 pkt.
    - nanoszenie położenia punktu kontrolnego na mapę, błąd powyżej 1 mm - za każdy milimetr 1 pkt.
    - pomiar i ocena odległości w terenie, błąd powyżej 5% - zakaźde 5% odległości 1 pkt.
    - pomiar azymutu w terenie, błąd powyżej 2° - za każdy stopień 1 pkt.
    - pokonanie odcinka trasy na regularność przebycia, błąd powyżej 1 min. - za każdą minutę 1 pkt.
    - test topograficzny i krajoznawczy - każda zła odpowiedź lub jej brak 2 pkt.
    - test topograficzny i krajoznawczy - częściowa odpowiedź 1 pkt.
  - ł) inne zadania specjalne analogiczne do całego rozdz. VI, pkt. 2.l 10 pkt.
  - m) wszystkie zadania specjalne na jednym etapie nie więcej niż 30 pkt.

VII. Punktacja generalna

1. W imprezach wieloetapowych poza klasyfikacją poszczególnych etapów prowadzoną w oparciu o punktację ujętą w rozdz. VI, ze względu na różną wartość trasy (S) stosuje się wzór przeliczeniowy:

$$PP = 1000 \times [(S+P1-Pk) / (S)]$$

we wzorze użyto następujących oznaczeń:

PP - punkty przeliczeniowe,

S - wartość trasy (suma wartości wszystkich punktów kontrolnych na etapie),

P1 - wartość bezwzględna punktów karnych zwycięskiej drużyny,

PK - wartość bezwzględna punktów karnych danej drużyny.

2. Dla wszystkich drużyn, które ukończyły etap minimalna ilość **PP=1**.
3. Dla wszystkich drużyn, które nie ukończyły etapu lub w nim nie wystartowały **PP=0**.

ZASADY PUNKTACJI W KLUBOWYM RANKINGU WKN

Celem prowadzenia rankingu jest dążenie do podniesienia poziomu wyszkolenia narciarskiego członków WKN poprzez wprowadzenie elementu rywalizacji oraz wzrost motywacji do udziału w zawodach sportowych.

1.

W rankingu są klasyfikowani wyłącznie członkowie WKN z opłaconymi składkami. W przypadku opłacenia składek w trakcie sezonu startowego do rankingu są brane wyłącznie zawody które odbyły się po dniu zapłaty składek.

2.

Z uwagi na różną ilość i różny charakter zawodów, a także różny wiek dzieci ranking jest podzielony na dwie kategorie:

- młodsi (do dzieci starszych - włącznie)

- starsi (od młodzika do juniora)

3.

Do rankingu są brane zawody dostępne dla wszystkich członków WKN. Nie są brane do rankingu zawody "zamknięte" tzn. zawody w których start jest nie jest dostępny dla "wszystkich", lecz jest zależny od przynależności do konkretnej organizacji (np. zawody szkół publicznych, akademickie, bankierów, adwokatów, lekarzy itp.). Powyższe nie dotyczy ograniczeń wynikających z posiadanej "klasy sportowej" np. zawody FIS, Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży, a także Mistrzostw Polski Amatorów - Family Cup.

4.

W rankingu uwzględnia się wyłącznie zawody w narciarstwie alpejskim (Ślalom, Gigant, Supergigant) przy czym nie uwzględnia się zawodów karwingowych i snowbordowych.

5.

Zawody dzieli się na następujące klasy:

Klasa F	Zawody międzynarodowe ujęte w kalendarzu FIS rekomendowane przez PZN.
Klasa A	Zawody ogólnopolskie i międzynarodowe.
Klasa B	Zawody ogólnowarszawskie i ogólnopolskie nie należące do klasy A.
Klasa C	Zawody klubowe i zawody nie należące do klas A i B.

6.

O przynależności do określonej klasy zawodów decyduje szef wyszkolenia WKN. Aby zawody były liczone do rankingu muszą pojawić się w kalendarzu WKN wraz z klasą do której należą przynajmniej: W przypadku zawodów odbywających się w kraju na 7 dni przed datą zakończenia przyjmowania zgłoszeń przez organizatora zawodów. W przypadku zawodów odbywających się za granicą na 14 dni przed datą zakończenia przyjmowania zgłoszeń przez organizatora zawodów.

7.

Zwyczajowo przyjęta przynależność zawodów spoza kalendarza Pucharu Polski i FIS:

Liga Zakopiańska - A

Puchar Diabełka - A

Ogólnopolskie Mistrzostwa przedszkoli w Zakopanem - A

Family Cup - finał - A

Koziołek Matotek - A

Warszawska Liga Szkolna - B

Narciarski Puchar Warszawy (NPW) - B

Mistrzostwa Warszawy i Puchar Rodzinny - B

Family Cup - eliminacja mazowiecka - B

Religa Cup - C

8.

Zasady punktacji w poszczególnych klasach są wymienione w poniższej tabeli.

Miejsce	Klasa F	Klasa A	Klasa B	Klasa C
1	34 pkt.	26 pkt.	18 pkt.	10 pkt.
2	31 pkt.	23,5 pkt.	16 pkt.	8,5 pkt.
3	28,5 pkt.	21,5 pkt.	14,5 pkt.	7,5 pkt.
4	26,5 pkt.	20 pkt.	13,5 pkt.	7 pkt.
5	24,5 pkt.	18,5 pkt.	12,5 pkt.	6,5 pkt.
6	22,5 pkt.	17 pkt.	11,5 pkt.	6 pkt.
7	21,5 pkt.	16 pkt.	10,5 pkt.	5,5 pkt.
8	20,5 pkt.	15 pkt.	9,5 pkt.	5 pkt.
9	19,5 pkt.	14 pkt.	8,5 pkt.	4,5 pkt.
10	18,5 pkt.	13 pkt.	7,5 pkt.	4 pkt.
11	18 pkt.	12,5 pkt.	7 pkt.	3,5 pkt.
12	17,5 pkt.	12 pkt.	6,5 pkt.	3 pkt.
13	17 pkt.	11,5 pkt.	6 pkt.	2,5 pkt.
14	16,5 pkt.	11 pkt.	5,5 pkt.	2 pkt.
15	16 pkt.	10,5 pkt.	5 pkt.	1,5 pkt.
16	15,5 pkt.	10 pkt.	4,5 pkt.	1 pkt.
17	15 pkt.	9,5 pkt.	4,5 pkt.	1 pkt.
18	14,5 pkt.	9 pkt.	4,5 pkt.	1 pkt.
19	14 pkt.	8,5 pkt.	4 pkt.	1 pkt.
20	13,5 pkt.	8 pkt.	4 pkt.	1 pkt.
21	13 pkt.	7,5 pkt.	4 pkt.	0,5 pkt.
22	12,5 pkt.	7 pkt.	3,5 pkt.	0,5 pkt.
23	12 pkt.	7 pkt.	3,5 pkt.	0,5pkt.
24	11,5 pkt.	7 pkt.	3,5 pkt.	0,5 pkt.
25	11 pkt.	6,5 pkt.	3 pkt.	0,5 pkt.
26	10,5 pkt.	6,5 pkt.	3 pkt.	0 pkt.
27	10 pkt.	6,5 pkt.	3 pkt.	0 pkt.
28	10 pkt.	6 pkt.	2,5 pkt.	0 pkt.
29	9,5 pkt.	6 pkt.	2,5 pkt.	0 pkt.
30	9,5 pkt.	6 pkt.	2,5 pkt.	0 pkt.
31	9 pkt.	5,5 pkt.	2 pkt.	0 pkt.

Za miejsca od 31-ego zostaje przyznane tyle punktów ile za zajęcie 31-tej pozycji.

9.

Wyniki zawodów są uwzględniane w rankingu wg zasad przyjętych do klasyfikacji Pucharu Polski lub FIS.

AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY – MISTRZOSTWA POLSKI SZKÓŁ WYŻSZYCH

Punktacja MPSzW

- 6.1. W celu wyłonienia Mistrza Polski Szkół Wyższych oraz Mistrza Polski Tupu Uczelni ustala się następujące zasady punktacji zawarte w tabeli nr 1.
- 6.2. O kolejności miejsc w punktacji generalnej Mistrzostw Polski Szkół Wyższych - Mistrzostw Polski Tupu Uczelni decyduje największa suma punktów uzyskanych maksymalnie w 30. najlepszych dyscyplinach w których dana uczelnia została sklasyfikowana.
- 6.3. W przypadku uzyskania przez dwie lub więcej uczelni jednakowej liczby punktów, o kolejności miejsc decyduje większa liczba pierwszych miejsc w poszczególnych dyscyplinach, następnie drugich, itd.
- 6.4. Każda kolejna uczelnia (od miejsca 65 włącznie) oraz te, które ukończyły rozgrywki środowiskowe rozgrywane w dyscyplinach opisanych w pkt. 3.9 (rozgrywanych pilotażowo systemem eliminacyjnym) i nie awansowały do rozgrywek regionalnych a następnie finałów, otrzymują 5 pkt.

Tabela nr 1

Miejsce	Punkty	
	Wszystkie dyscypliny z wyjątkiem wymienionych w pkt. III.3.9	Dyscypliny wymienione w pkt. III.3.9
1	75	75
2	71	71
3	68	68
4	66	66
5	65	65
6	64	64
7	63	63
8	62	62
9	61	61
10	60	60
11	59	59
12	58	58
13	57	57
14	56	56
15	55	55
16	54	54
17	53	45,5 uczelnie które zakończyły rozgrywki na 2 miejscu w grupach ćwierćfinałowych
18	52	
19	51	
20	50	
21	49	
22	48	
23	47	
24	46	
25	45	
26	44	
27	43	
28	42	
29	41	
30	40	
31	39	
32	38	

... - Każda kolejna uczelnia oraz ta która ukończyła rozgrywki środowiskowe

Miejsce	Punkty	
	Wszystkie dyscypliny z wyjątkiem wymienionych w pkt. III.3.9	Dyscypliny wymienione w pkt. III.3.9
33	37	29,5 uczelnie które zakończyły rozgrywki na 3 miejscu w grupach ćwierćfinałowych
34	36	
35	35	
36	34	
37	33	
38	32	
39	31	
40	30	
41	29	
42	28	
43	27	
44	26	
45	25	
46	24	
47	23	
48	22	
49	21	
50	20	
51	19	
52	18	
53	17	
54	16	
55	15	
56	14	
57	13	
58	12	
59	11	
60	10	
61	9	
62	8	
63	7	
64	6	
65	5	5
...	5	5

Tabela nr 3

Liczba	Członków Klubu AZS																			+ 40	
	40	80	120	160	200	240	280	320	360	400	440	480	520	560	600	640	680	720	760		
	startujących zawodników																			+ 1	
Punkty za	AME	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	+ 5
	ME, AMŚ	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	+ 10
	MŚ, Uniwersjady	25	50	75	100	125	150	175	200	225	250	275	300	325	350	375	400	425	450	475	+ 25
	Igrzyska Olimp.	50	100	150	200	250	300	350	400	450	500	550	600	650	700	750	800	850	900	950	+ 50
	Członkostwo	20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	280	300	320	340	360	380	+ 20